

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4201-00797

Den 19. oktober 2015

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 23. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 171 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Spørgsmål nr. 171 (alm. del)

Kan ministeren bekræfte, at citatet i MOF alm. del - spm. 170 ikke er udtryk for, at små vandforekomster kan ekskluderes som vandforekomster for hvilke, der skal fastlægges miljømål, men at de i stedet skal inkluderes i enten en større sammenhængende vandforekomst af sammenlignelig kategori og type eller i en gruppe af mindre vandforekomster af tilsvarende kategori eller type?

Svar

Overfladevand skal efter vandrammedirektivet afgrænses i overfladevandområder, der er administrative enheder, der anvendes til at afgøre, om direktivets miljømål er nået, og dermed om formålet med direktivet er indfriet. Afgrænsningen (af bl.a. vandløb som overfladevandområder) skal derfor understøtte direktivets formål og mål og bl.a. muliggøre en retvisende bedømmelse af vandområdernes tilstand.

Det fremgår af vandrammedirektivets tekniske anvisninger vedrørende afgrænsning af vandområder, at vandløb med et afstrømningsområde på 10 km² eller større skal afgrænses (medmindre områderne kan sammenlægges/aggregeres med andre tilsvarende vandområder eller grupperes, jf. CIS-vejledning nr. 2 om identifikation af vandområder).

CIS-vejledning nr. 2 om identifikation af vandområder angiver om de mindste overfladevande (bl.a. vandløb med afstrømningsområde mindre end 10 km²), at det er op til medlemsstaterne at vurdere, om formålet med direktivet, som gælder alt vand, kan nås uden identifikation og afgrænsning af alle små, men afgrænsede og betydelige, overfladevande som selvstændige vandområder. I vejledningen angives et forslag til en metodisk tilgang, der overordnet består i, at de mindste overfladevande (fx et lille vandløb med et afstrømningsområde mindre end 10 km²) som udgangspunkt inkluderes som en del af et tilstødende vandområde, og hvis dette ikke er muligt, afgrænses vandet som et selvstændigt vandområde, hvis medlemsstaten vurderer, at vandet har betydning (signifikans) i forhold til direktivets formål og mål. Vejledningen angiver i den forbindelse nogle eksempler på "signifikans" i forhold til direktivets formål og mål.

Afgrænsning er en dynamisk proces, der er gentagende og fremadrettet, og som skal verificeres og justeres senest i forbindelse med hver revision af vandplanlægningen.

Eva Kjer Hansen

/

Mads Leth-Petersen